

blev støttet indenfor Udvalget fra socialdemokratisk Side, var en Minimumsfordring. I Virkeligheden er det saaledes, at man rundt omkring i Verden ikke blot forlanger, at 15 pCt. af de Gældsforpligtelser, der paahviler Banken, betalbare paa Anfordring, skal være til Stede i Kontanter eller i, hvad der svarer til Kontanter, men at overhovedet 15 pCt. af, hvad man kalder „de fremmede Penge“, altsaa Penge, som er betrodte Banken, skal være saaledes til Stede. Man er, som jeg har paavist og nu skal gentage, gaaet saa vidt rundt omkring i Verden, at man gaar op til, at der skal være 15 à 16 pCt. af disse fremmede Penge, og de bedst styrede og solideste Banker i Verden som f. Eks. Associated Banks i New York og de store Londoner Banker har meget ofte $\frac{1}{5}$ ligefrem i cash, enten i deres Kasse eller i umiddelbare Tilgodehavender hos Bank of England. Dette var saaledes et Minimum, og som jeg paaviste, havde det ogsaa hidtil været en god Coutume hos de københavnske Banker at følge den Regel. Denne Lov kan ikke opfattes paa anden Maade, end at nu herefter behøver de ikke at følge denne Regel. Lovgivningsmagten har talt, og Lovgivningsmagten finder det overflødigt, at Banker skal være saa likvide, som de hidtil har været. Dette vil jeg for mit personlige Vedkommende ikke bære Ansvaret for, selv om jeg ene Mand skal stemme mod dette Lovforslag. Da der i sin Tid var Tale om, at Rigsdagen skulde give sit Minde til, at den skandinaviske Møntkonvention blev suspenderet, var jeg netop ene Mand i den danske Rigsdag, som stemte derimod. Senere hen har det noksom vist sig, at denne ene Mand fik Ret i, at vi vilde komme til at lide haardt under, at man da lod sig slæbe med af Intimidation fra svensk Side, saaledes at vi har maattet opleve den Tort, at indenfor den skandinaviske Møntkonventions Lande har den danske Krone stadig haft Disagio overfor den svenske, hvilket har været til stor Skade for den danske Handel og Omsætning. Efter dette Eksempel drister jeg mig ogsaa til, om det skulde være nødvendigt, ved denne Lejlighed at staa ene. Jeg er desværre ganske overtydet om, at Begivenhederne vil give mig Ret, og at det da vil være den nuværende Handelsminister, som vil komme til at bære Ansvaret for den bristende Likviditet.

Handelsministeren (Hage): Det ærede Medlem har i Dag meget energisk gentaget de Betragtninger, som han allerede paa et

tidligere Stadium har gjort gældende, og har benyttet omtrent de samme Udtryk, nemlig at denne Lov gaar ud paa at slappe Fordringerne til Bankerne og at befri dem for de Forpligtelser, som hidtil har paahvilet dem. Jeg kan ikke andet end gentage, at der i Øjeblikket ikke paahviler Bankerne nogen som helst Forpligtelse af nogen som helst Art i Henseende til den Kassebeholdning, de skal være i Besiddelse af. Med denne Lov bliver der paalagt dem en Forpligtelse — om den gaar vidt nok, kan der disputeres om, men det er dog altid et Fremskridt i Sammenligning med det intet, der nu er. I øvrigt gentager jeg; at det ærede Medlem gaar ud fra en ganske vildledende Forudsætning, naar han paastaar, at efter denne Lov behøver Bankerne kun at ligge med Kreditforeningsobligationer, og at disse er det eneste Aktiv, som de vil være i Stand til at møde med for at opnaa Laan, naar det kniber for dem. Dette er ganske og aldeles urigtigt. Jeg udtalte før, at jeg betragter ikke den Forskrift, som Loven indeholder, som udelukkende, at der alt efter Bankens hele Status til en vis Grad kan tages Hensyn ogsaa til de Kreditforeningsobligationer og lignende Papirer, som Banken ligger inde med. Men det siger sig selv, at det for en stor Bank, som har betydelige Forpligtelser, maa være nødvendigt at have Værdier af ganske anderledes likvid Art. Dette er noget, som det er overflødigt for mig at gentage.

Kun et Ord til Slut. Naar det ærede Medlem roser sig af — det var mig ikke ganske klart, hvad det egentlig var, men det var et eller andet med Hensyn til vort Pengemellemværende til Sverige —, at han havde set klarere og klogere end andre, erkender jeg, at jeg er ikke i Stand til at svare derpaa, da jeg ikke ved, hvad det drejer sig om, eller hvilken Fejl der fra Regeringens Side skal være begaaet. Vi beklager alle, at danske Penge ikke er i Pari hverken overfor svenske Penge, eller Sterling eller Dollars; men hvad det er for særlige Foranstaltninger, hvorved det ærede Medlem mener sig at være i Stand til at afværge denne naturlige Følge af Handelsforholdene, er mig ganske uklart.

Schövelin: Hvad jeg sigtede til, var simpelt hen de Lovbestemmelser, der i sin Tid blev truffet af den danske Rigsdag, hvorved man tillod en Suspendering af de vigtigste Bestemmelser i Møntkonventionen, nemlig Tilladelsen til Indlevering af